

บทที่ 388

แสงจตุรรม สวงจตุรรม

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ลูกมีเพื่อนกลุ่มหนึ่งที่มีความชอบในเรื่อง ๆ หนึ่งตรงกันคือ ชอบการถ่ายภาพ ทุก ๆ เดือนเราจะหาสถานที่ที่หนึ่งไปถ่ายภาพด้วยกันและมาแบ่งปันภาพกัน ดูว่าจากสถานที่เดียวกัน แต่ละคนจะเห็นภาพผ่านเลนส์ของตนออกมาในมุมลักษณะใด หลัง ๆ พรรคพวกจะมารวมพลกันที่บ้านลูกตอนเช้าตรู่ โดยลูกจะเลี้ยงอาหารเช้าก่อนอย่างยาดราออกไปยังสถานที่ที่เราเลือกสรรไว้ ตอนปลายปี 2018 ทุกคนลงความเห็นกันว่าแทนที่จะต้องไปหาสถานที่เพื่อถ่ายภาพ พวกเขาขอมาถ่ายภาพที่บ้านลูกก็แล้วกัน เพราะมีมุมให้ถ่ายภาพเยอะ ทั้งภายนอกและภายในบ้าน ซึ่งลูกก็อนุญาตและยินดีที่จะเปิดบ้านให้เพื่อน ๆ มาถ่ายรูปได้ พร้อม ๆ กับเสนอการเลี้ยงอาหารเที่ยงด้วย

แล้วลูกก็เสนอต่อ... ไหน ๆ ก็อยู่บ้านลูกตั้งครั้งก่อนวันกันแล้ว เรามาทำอะไรช่วงบ่ายให้มีคุณค่าคุ้มกับเวลาและโอกาสอันดีนี้ใหม่ เรามาเสวธรรมกันใหม่? เพื่อน ๆ มากัน 9 คนรวมกับลูกเป็น 10 คนพอดี ทั้งเก้าคนนี้เป็นผู้ที่ลูกสัมผัสได้ว่าเป็นศาสนิกชนที่ดี ตั้งอยู่ในพระวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของศาสนาหลักของประเทศไทยเรา และมีหลากหลายอาชีพตั้งแต่ผู้ใหญ่ในวงการยุติธรรม การเมือง การศึกษา ฯลฯ ทุกคนเห็นด้วยกับข้อเสนอของลูก และเพื่อนคนหนึ่งที่มีวุฒิปริญญาเอกและเป็นผู้ที่ศึกษาพระไตรปิฎก พระคัมภีร์และคัมภีร์อัลกุรอานอย่างลึกซึ้งจึงตั้งชื่อการเสวนาบ่ายนั้นว่า “ชั่วโมงแห่งสุนทรียารมณ” และบังเอิญในขณะนี้มีเพื่อนคนหนึ่งซึ่งเลยวัยเกษียณมาเกือบหนึ่งทศวรรษแล้วและมีความปรารถนาจะเข้าไปถึงหลักธรรมอย่างลึกซึ้ง จึงได้เข้าสู่สมณเพศ บวชเป็นพระภิกษุเพื่อน ๆ บอกลูกให้นิมนต์หลวงพี่มารวมวงเสวนาธรรมด้วยตอนบ่าย ลูกจึงได้นิมนต์ให้ท่านมาฉันท์อาหารทั้งเช้าและเที่ยงด้วย

ลูกตั้งหัวข้อย่างง่าย ๆ และให้ทุกคนแบ่งปันว่า “เวลาที่มีความทุกข์ ปฏิบัติตนอย่างไร?” ซึ่งแต่ละคนก็แบ่งปันตามประสบการณ์ของตัวเอง เพื่อนคนอ่านหลักธรรมทุกศาสนาแบ่งปันเป็นคนสุดท้ายของกลุ่มเพื่อน หลวงพี่บอกว่าให้เกียรติคนที่ศึกษาปริญญาเอกมาเป็นคนสรุป เธอจึงสรุปให้ฟังถึงหลักแก่นแท้ของศาสนาหลักของประเทศไทย รวมทั้งการปฏิบัติตนของคนไทยทั่วไปว่าคนไทยส่วนใหญ่เป็นคนใจศรัทธาแต่เนื่องจากไม่ค่อยได้ศึกษาหลักธรรมจากพระไตรปิฎกอย่างลึกซึ้งและถ่องแท้ จึงยึดเอาบุคคลที่เห็นว่าเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์เป็นหลัก บ้างก็เชื่อไปทางไสยศาสตร์ เครื่องรางของขลัง และเธอก็ยังได้บรรยายให้ทุกคนฟังถึงหลักแก่นแท้ของศาสนา สรุปคือ การมองให้เห็นว่าทุกอย่างเป็นเรื่องปรุงแต่ง ...

เก้าคนจบการแบ่งปัน ลูกเป็นคนสุดท้ายและเป็นคริสตชนคนเดียว ลูกพูดแบ่งปันให้ทุกคนฟังว่า ศาสนานั้นแบ่งหลัก ๆ มี 2 แบบคือ เทวนิยมและอเทวนิยม ศาสนาคริสต์เป็นแบบแรกคือ พวกเรามีพระเจ้าและทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตคริสตชนขึ้นอยู่กับพระองค์ และสิ่งที่สำคัญที่สุดในหลักความเชื่อของศาสนาคริสต์คือ “ความรัก” เราต้องรัก

พระเจ้าอย่างสุดจิตสุดใจและรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตัวเราเอง ... ลูก 1 คนใช้เวลาพูดพ้อๆ กับพวกเขา 8-9 คนพูดรวมกัน 😊 เพราะสำหรับหลายๆ คนในวันนั้น พวกเขาไม่มีพื้นความรู้เกี่ยวกับศาสนาคริสต์เลย

เราจบ “ชั่วโมงแห่งสุนทรียารมณ์” เกือบ 5 โมงเย็น ลูกคิดว่าบรรดาเพื่อนๆ ทั้ง 9 คนได้ความรู้เกี่ยวกับศาสนาคริสต์ไปมากกว่าลูกได้ความรู้จากพวกเขา เพราะสิ่งที่พวกเขาพูดเกี่ยวกับศาสนาหลักของประเทศไทยนั้นทุกคนทราบส่วนใหญ่อยู่แล้ว รวมทั้งลูกด้วย และเนื่องจากในบ้านของลูกเอง มีทั้งรูปภาพ รูปปั้น และภาพวาดเกี่ยวกับศาสนาคริสต์ในทุกมุมบ้าน จึงมีคำถามมากมาย

“ทำไมศาสนาคริสต์ถึงเอานกพิราบเป็นสัญลักษณ์ของพระจิตเจ้า?”

เอ! ลูกไม่ทราบคำตอบและรับปากจะไปหาคำตอบมาให้

“เรื่องราวของภาพพระมารดานิจจานุเคราะห์คืออะไร ทำไมจึงมีร่องเท้าเล็กๆ ห้อยอยู่กับพระบาทของพระกุมารเยซู?”

ลูกเคยทราบเรื่องราวเบื้องหลังเรื่องนี้ แต่ลืมไปแล้ว 😊

แล้วลูกก็ไปค้นหาในพระคัมภีร์และพบคำตอบเกี่ยวกับเรื่องนกพิราบเป็นสัญลักษณ์ของพระจิตเจ้า ลูกดีใจมากจะแจ้งให้เพื่อนที่ถามทราบโดยลงทางไลน์เพื่อเพื่อนๆ ท่านอื่นจะได้ทราบเป็นความรู้ไปด้วย

“ในขณะที่ประชาชนทั้งหมดกำลังรับศีลล้างบาป พระเยซูเจ้าก็ทรงรับพิธีล้างด้วย และขณะที่ทรงอธิษฐานภาวนาอยู่นั้น ท้องฟ้าก็เปิดออกและพระจิตเจ้าเสด็จลงมาเหนือพระองค์ มีรูปร่างที่เห็นได้ดุนกพิราบ แล้วมีเสียงจากสวรรค์ว่า ‘ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เป็นที่โปรดปรานของเรา’ ” ลูคา 3:21-22

ส่วนเรื่องราวของภาพพระมารดานิจจานุเคราะห์เดี๋ยวลูกค่อยไปหามาบอกเพื่อนก่อนกลับ พวกเราทั้งสิบคนได้ขึ้นไปห้อง My Little Chapel ของลูก ลูกได้อธิบายถึงเรื่องพระเมตตา พระแม่มาเรีย และเกี่ยวกับเรื่องของทุกภาพ/ทุกรูปในห้องนั้นให้เพื่อนๆ ฟัง และได้ถ่ายรูปหมู่ด้วยกันหน้าห้อง ซึ่งลูกรู้สึกตื่นเต้นและดีใจมากที่มีพระภิกษุมานำถ่ายรูปหน้าห้อง Chapel ของชาวคริสต์อย่างลูก 😊

เพื่อนๆ ทั้งหมดขอลกลับมาถ่ายรูปที่บ้านลูกใหม่ในเดือนหน้า เพราะรู้สึกยังไม่จุใจ ลูกตอบรับด้วยความยินดีตลอดเวลา 20 กว่าปีที่ลูกสวดขอพระพรจากพระองค์ในการสร้างบ้านหลังนี้นั้น ลูกสวดทูลขอให้ได้สร้างบ้านหลังนี้เพื่อลูกจะได้ถวายพระเกียรติแต่พระองค์

และลูกก็ได้ทำเช่นนั้น ทุกครั้งที่ลูกเชิญเพื่อนหรือแขกมาที่บ้านของลูกในทุกวันนี้แล้ว พระเจ้าข้า 😊

อาแมน

ลูกขอพร: อดคิดคนอื่น

